

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1211/2021
13.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог ББ ПР СЗР и услуге чишћења „Smart cleaning system“, Нови Сад, чији је пуномоћник Соња Ђајић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 327/21 од 09.02.2021. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 327/21 од 09.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 253/20 од 25.11.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, а ставом другим, поништено, као незаконито, решење о отказу уговора о раду које је донео тужени 17.01.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљу врати на рад. Ставом четвртим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да је распореди на одговарајуће послове у складу са њеном стручном спремом, знањем и способностима. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова поступка исплати 70.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 327/21 од 09.02.2021. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, у усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а наводе ревизије којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. истог закона, овај суд није ценио, јер ова битна повреда одредаба парничног поступка не може бити ревизијски разлог, како је одређено чланом 407. наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на основу Уговора о раду од 01.07.2019. године, на радном месту „ВВ“, на неодређено време. У периоду од 30.09.2019. године до 20.12.2019. године била је на боловању. По истеку наведене привремене спречености за рад, тужени је упутио позив тужилји 07.01.2020. године у коме је наведено да 08.01.2020. године отпочне са радом, а тужила је наведени позив за рад (радни налог) добила путем поште 08.01.2020. године, заједно са упозорењем о отказу Уговора о раду који је тужени донео такође 08.01.2020. године и којим је тужилју упозорио на постојање разлога за отказ Уговора о раду, наводећи да постоје разлози за отказ Уговора о раду из члана 179. Закона о раду и члана 16. став 6. тачка 1., 2., 3., 8., 9., 10., 12. Уговора о раду. Након уручења наведеног упозорења тужени је 17.01.2020. године, донео решење којим се тужилји отказује Уговор о раду и престаје радни однос због непоштовања радне дисциплине и кршења Уговора о раду, односно због тога што је њено понашање такво да не може да настави рад код послодавца, с позивом на члан 179. став 3. и члан 192. Закона о раду. Наведено је да тужилји престаје радни однос 17.01.2020. године, обзиром да је, почев од 20.12.2019. године одбијала да долази на посао без оправданог разлога, укупно 17 радних дана на дан доношења предметног решења.

На основу овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су оценили да је решење о отказу Уговора о раду од 17.01.2020. године, незаконито. Наиме, полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, усвојен је тужбени захтев и поништено оспорено решење туженог од 17.01.2020. године, и обавезан тужени да тужилју врати на рад, оцењујући да је тужени поступао супротно одредби члана 180. став 2. Закона о раду, јер упозорење тужилји о постојању разлога за отказ уговора о раду од 08.01.2020. године не садржи конкретизоване радње које представљају повреду радне обавезе или радне дисциплине, време и начин извршења повреде радне обавезе или радне дисциплине која представља основ за отказ уговора о раду.

Становиште суда у ревизијом побијаној одлуци је правилно, а наводи ревизије којима се оспорава примена материјалног права, су неосновани.

Примена отказног разлога из члана 179. став 2. и 3. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 75/14, 113/17), условљена је радњом послодавца, која је прописана чланом 180. истог закона, а има за циљ да запосленом омогући одбрану од отказног разлога.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 16. тачка 12. Уговора о раду тужиље од 01.07.2019. године, одређено је да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца, ако својом кривицом, поред повреда радних обавеза утврђених законом, почини и повреду радне обавезе неоправданог изостанка са посла.

Одредбом члана 180. став 1. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду из члана 179. став 2. и 3. истог закона, запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Ставом 2. исте законске одредбе прописано је да је послодавац дужан да у упозорењу из става 1. овог члана, наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Ковенција 158 МОП (Међународне организације рада), у одредби члана 7., прописује да радни однос радника неће престати због разлога везаних за понашање радника или његов рад пре него што му се омогући да се брани од изнетих навода, осим ако се с разлогом не може очекивати од послодавца да му пружи ту могућност.

Имајући у виду наведено, правилна примена материјалног права указује да је послодавац дужан, да најмање 8 дана пре отказа уговора о раду, запосленом достави упозорење за отказ уговора о раду које садржи основ за отказ уговора о раду, конкретне радње запосленог са прецизно опредељеним временом и местом почињених повреда и са доказима који указују на постојање разлога за отказ уговора о раду. У конкретном случају, предметно упозорење је тужилји достављено 08.01.2020. године и исто не садржи опис почињене повреде радне обавезе или радне дисциплине, време и место почињене повреде, доказе који би указивали на постојање повреде.

Како правилна примена материјалног права указује да у конкретном случају није омогућено тужилји, као запосленој, право на одбрану од повреде радне дисциплине која јој се ставља на терет, то је тужбени захтев основан, односно правилно је поништено оспорено решење као незаконито и применом члана 191. став 1. Закона о раду тужени обавезан да тужилју врати на рад. Без значаја су наводи ревизије којима се понашање тужиље оцењује, у суштини, као непримерено, а код чињенице да није испуњен неопходан услов отказа уговора о раду, а то је право да се запосленом омогући изјашњење о свим повредама које му се стављају на терет. Без значаја су и наводи ревизије којима се, у суштини, оспорава утврђено чињенично стање, јер погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање није ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**